

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sūria wa-Falastin wa-garbi 'Arabistān ābidāt-i-atīgasy

Cemal Paşa

Berlin, 1918

Tafel 48. Damaskus. Oben: Stadtmauern. Unten: Zitadelle, südliche Türme vom Innern gesehen

شام ازمئه عتیقهده بیله مستحکم بر شهر ایدی . بتون هیئت عمومی حالا اسکی روما فرقه عسکریسی اردوکا- هنک شکلی صراحة اراهه ایلمکدهدر . استحکامات قدیمه بقایاسندن بری (باب شرقی) درکه بومدخالک عتیق بر شکلی حائر اولدینی حالا آکلا شلمقدهدر . بو قیوایلریدن وکریدن دیوارلرله ، یاندن دخی ایکی جسیم قوله ایله محاط اولوب داخله اوج کمرلی رواقدن کیریلوردی . قیوایوبیلر زماننده و مملوکلرک دوره ابتدائیهسنده تعمیر اولندی . سورک اک مهم اقسامی ومثلا جنوب وجنوب غربیده (باب شاغور) دن (باب جاییه) یه قدر اولان قسم سلطان صلاح الدینک سلفی اولان وشامی ٤٩٠ ه سنه هجریهسنده فتح ایدن اتابک نورالدین محمود طرفندن تأسیس و ایوبیلر جانبندن تعمیر و اصلاح ایدلشدر . سورک اقسام شمالیهسنده کاش فرادیس ، خندق و سلام ناملرینی حائر اولان قیولر کافه دور ایوبی دن قالمهدر . مع مافیه بونلر عتیق سورک استقامتی تعقیب ایلمکدهدرلر . فرانقر اشبو سورلرک اوکنه قدر کلدیلر و فقط شهری ضبط ایدهمدیلر . هلا کونک امری آلتده تاتارلر بو شهری ٦٥٨ سنه هجریهسنده فتح ایتدیلسهده پک آز مدت تمت اشغاللرنده بولندیره بیلدیلر . شهرک توسی حسیله دیوار و قیولرک اطراف و جوارینه او قدر چوق خانلر بنا اولنمشدرکه بتون بواقسام آرتق کوریله مز اولدی .

آشاغیده : قلعه . جنوب جهتهدهکی قولهلرک داخلدن کورونیشی .

شهرک سورلری مثللو عتیق تملر اوزرنده مؤسس بولان شام قلعهسی سلطان صلاح الدینک برادری اولوب اهل صلیک سیف الدین تسمیه ایلدککری ملک العادل طرفندن هجرتک ٦٠٥-٦١٠ سنهلرنده تأسیس اولنمشدر . هلا کونک تاتارلرینک موقت اشغالندن صکره سلطان بیبرس (هجرت ٦٠٩) ایله سلطان قلاون زمانلرنده بر چوق یرلرده و بالخاصه قلعهنک جهت شرقیهدهکی قدیم قیوسی اولان باب ظفرده واسع تعمیرات اجرا اولندی . قانصوه الفوری حلبده اولدینی کبی شامده دخی آتیق قرون وسطی نهایتده قلعهنی عثمانیلرله قارشی حرب قطعی اجرا ایده بیله جک بر حاله افرانغ ایتدی . فقط بو استحکاملر سلیم خان اولک طویجیسنه مقاومت ایده جک بر ماهیتده اولمادقلرندن حلب کبی شام دخی هجرتک ٩٢٢ سنهسنده سقوط ایتدی . قلعهنک تاریخ معماری اعتباریه اهمیتی شودرکه سائر قلاعک همان کافهسی کبی طبیعی تپلر اوزرنده دکل ، دوز اراضی داخلنده تأسیس اولدینی ایچون اراضینک عوارضه اویمق مجبوریتدن وارسته قالان بر اصول استحکام و مدافعهنک نه وجهله تطبیق اولنش اولدیغنه کوزل بر مثال تشکیل ایتمکدهدرلر .

Tafel 48. **Damaskus.** Oben: Stadtmauern. Aufnahme der Expedition Sobernheim.

Bereits im Altertume war Damaskus eine befestigte Stadt, und seine ganze Anlage verrät noch deutlich das Schema des römischen Legionslagers. Ein Rest der antiken Befestigung ist das Bâb al Scharķi, an welchem man noch die antike Form eines Torhofes erkennt, der vorn und hinten von Mauern, seitlich von zwei mächtigen Türmen umschlossen wird, und der durch drei Bogenöffnungen betreten wurde. Dieses Tor wurde in ajjubidischer und frühmamlukischer Zeit restauriert. Wesentliche Teile der Stadtmauern, so im S und SW der Teil von Bâb Schâghûr bis zum Bâb Djâbija, sind von Nûr al-din Maḥmûd, dem großen Vorgänger Saladins, welcher Damaskus im Jahre 549 d. H. erobert hatte, angelegt, und von den Ajjubiden ausgebessert worden. Die nördlichen Teile der Mauern mit den Toren Farâdis, Chandaḡ und Salâm entstammen alle der ajjubidischen Epoche, folgen aber topographisch dem antiken Mauerzuge. Die Franken sind bis vor diese Mauern gelangt, haben die Stadt aber nicht nehmen können. Die Tataren unter Hûlâgû eroberten sie im Jahre 658 d. H., blieben aber nur kurze Zeit in ihrem Besitz. Infolge der Entwicklung der Stadt sind die Mauern und Tore vielfach so sehr von Häusern umbaut, daß sie nicht mehr sichtbar sind.

Unten: Zitadelle, südliche Türme vom Innern gesehen. Aufnahme von Prof. Dr. Ernst Herzfeld.

Die große Zitadelle von Damaskus, die wie die Stadtmauern an Stelle einer spätantiken Anlage steht, ist ein Werk des Bruders Saladins, des Malik al-Âdil Saif al-din, von den Kreuzfahrern Saffadin genannt, und in den Jahren 605—610 d. H. errichtet. Nach der vorübergehenden Eroberung durch die Tataren Hûlâgû's wurden unter den Sultanen Bâibars (659 d. H.) und Ḳalâ'ûn umfangreiche Wiederherstellungen vorgenommen, so besonders an dem »Siegestore«, dem alten Haupttore der Zitadelle an ihrer O-Seite. Erst am Ende des Mittelalters setzte Ḳanşûh al-Ghûri, wie in Aleppo, so auch in Damaskus, die Zitadelle instand zum Entscheidungskampfe mit den Osmanen. Der osmanischen Artillerie Selims I. waren diese Befestigungen nicht gewachsen und Damaskus fiel, wie Aleppo, im Jahre 922 d. H. Die baugeschichtliche Bedeutung der Zitadelle ist die, daß sie, auf ebenem Gelände, nicht wie fast alle anderen Zitadellen auf natürlichen Hügeln errichtet, ein Bild von den Methoden der Befestigung und Verteidigung gibt, die frei von der Rücksicht auf die Zufälligkeiten der Gestaltung des Geländes angewandt wurden.

